

MELTEM GÜRLE • Roko ile Konuşmalar

MELTEM GÜRLE 1966 yılında Almanya'da doğdu. Felsefe ve edebiyat eğitimi aldı. İlgi alanları 19. yüzyıl Alman felsefesi, modernizm ve modernlik, roman teorisi, James Joyce ve Cumhuriyet sonrası Türk romanıdır. Oğuz Atay'ın *Tutunamayanlar* romanını konu alan *Ölümlerle Konuşmak* (İletişim Yayınları, 2016) adlı bir incelemesi, gündelik hayat ve edebiyatla ilgili yazılardan oluşan *Kırmızı Kazak* (Can Yayınları, 2016) adlı bir deneme kitabı ve Türk romanı ile ilgili çok sayıda makalesi vardır. Halen Marie Skłodowska-Curie Araştırma bursiyeri olarak Trinity College Dublin'de karşılaştırmalı roman konusunda araştırmalarını sürdürüyor.

ZEYNEP ÖZATALAY Kanlıca'da doğdu. Anadolu Üniversitesi GSF Grafik Tasarım Bölümü'nden mezun oldu. Reklam ajanslarında grafik tasarımcı ve illüstratör olarak çalıştı. 2005 yılından itibaren bağımsız olarak çizerlik yapmaya başladı. *Cumhuriyet*, *BirGün* ve *Ağos* gazetelerine çizdi. Halen İstanbul'da yaşıyor ve hem çocuklara hem yetişkinlere yönelik kitap ve çizgi roman projelerinde yer alıyor.

İletişim Yayınları 2614 • Çocuk Kitapları Dizisi 139

ISBN-13: 978-975-05-2414-1

© 2018 İletişim Yayıncılık A. Ş. (1. Basım)

1. BASKI 2018, İstanbul

EDITÖR Bahar Siber

KAPAK UYGULAMA Suat Aysu

KAPAK RESMİ Zeynep Özatalay

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Bahri Özcan

BASKI Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu, 2. Matbaacılar Sitesi, B Blok, 6. Kat, No: 4NB 7-9-11

Topkapı, 34010, İstanbul, Tel: 212.613 38 46

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 11935

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

MELTEM GÜRLE

Roko ile Konuşmalar

RESİMLEYEN
Zeynep Özatalay

İÇİNDEKİLER

<i>Beklenmedik misafir</i>	7
<i>Ceviz</i>	14
<i>Bize benzemeyenler</i>	20
<i>Ayna</i>	26
<i>Albüm</i>	33
<i>Gemi</i>	39
<i>Domates</i>	45
<i>Palamut</i>	50
<i>Simit</i>	56
<i>Yarısı</i>	62
<i>Yüzme dersi</i>	68
<i>Tren</i>	74
<i>Canavar</i>	80

Beklenmedik misafir

Nisa ögle uykularını hiç sevmiyordu. Ama kurallar vardı. Her gün öğleden sonra bir iki saat dinlenmesi gerekiyordu. Nisa kuralları da sevmiyordu. O yüzden genellikle uyuyormuş gibi yapıyordu. Yatağa giriyor, gözlerini kapatıyor ve güzel şeyler düşünüyordu: Çilekli dondurma, kelebek kanadı, çimen kokusu...

Bu yağmurlu öğle sonrasında da aynı şeyi yapmıştı. Fakat sonunda pencereye vuran damlaların sesiyle uyuyakalmıştı. Bir de rüya görmüştü üstelik. Rüyasında salıncakta sallanırken hop diye havaya fırlıyor, sonra uçuyor uçuyor ve en sonunda bir bulutun üzerine konuveriyordu. Uyandığına üzülmüştü biraz. Bulutun üzerinden evini, arkadaki küçük bahçeyi ve orada oynayan çocukları görebilmişti çünkü. Yağmurun altında neşeyle koşturup duruyorlardı.

Nisa pek sokağa çıkamıyordu. Sokak tehlikeli bir yerdi. Kapının arkasına dayanmış öylece duran kırmızı bisikletine yan gözle baktı. Uzun süredir onu parka götürmelerini bekliyordu. Ama galiba daha çok bekleyecekti. Annesiyle babası hep çok meşguldü çünkü. Babasının her zaman toplantılara yetişmesi gerekiyordu. Annesi de işten döndüğünde çoğu kez sorulara cevap

veremeyecek kadar yorgun oluyordu. Nisa'nın bir sürü sorusu vardı halbuki. Uzayın dışında bir uzay daha var mıydı örneğin? Sandalyenin adı neden sandalye idi? Adı masa olsa örneğin, yine sandalye gibi olacak mıydı? Ayın ışığını kim açıp kapatıyordu? Yağmur yukarıdan aşağıya değil de, aşağıdan yukarıya yağsaydı olmaz mıydı? Uyumayınca da sabah oluyor muydu? Bu sonuncusunu deneyerek görebilirdi belki de. O gece hiç uyumamaya karar verdi.

Bu kararın verdiği güvenle yataktan kalktı. Masanın üzerindeki reçelli çöreği alıp pencereye doğru yürüdü. Dışarıda yağmur yağıyordu. "Rüyamda da yağmur yağıyordu," diye düşündü dalgın dalgın çöreğini kemirirken. Tam o sırada pencerede önce bir tıkırtı, sonra da "şlap şlap" diye çamaşır silkeler gibi bir ses duyuldu. Nisa kafasını kaldırıp baktı. Karşısında kapkara tüyleri rüzgârdan birbirine girmiş, gözleri hafifçe şaşkınlıkla bakan, suratından aksilik akan kocaman bir karga vardı. Karga ıslak kanatlarını bir daha çırpınca yine aynı çamaşır sesi çıktı. Takırtının da soğuktan titreyen gagasından geldiği anlaşıldı.

Kargayı görünce biraz ürkmüştü Nisa. Aklına büyükannesinden öğrendiği bir şarkı geldi. Biraz da korkusunu yenmek için onu söylemeye başladı:

"Karga karga gak dedi, çık şu dala bak dedi
Çıktım baktım o dala, şu karga ne budala!"

Karga şarkıyı dinler gibi baktı ona. Sonra başını geriye atarak uzun uzun gakladı. Oldukça eğlenmişe ben-

ziyordu. “Düşünebildiğin en iyi şey bu mu?” diye sordu birdenbire. Küçük ve sivri dili ağzının içinde hızla dönmüş, sözcükleri arka arkaya zahmetsizce sıralayıvermişti.

“Aaaa, konuşabiliyorsun!” dedi Nisa.

“Aaaa, ötebiliyorsun!” dedi karga. Nisa’nın sesini taklit ederek “Gak, gaak!” dedi ardından. Son “gak”ı iyice uzatıp nameli bir şekilde söylemişti.

“Ben öyle yapmadım,” dedi Nisa. Biraz alınmış gibiydi.

“Aslına bakarsan, aksanın hiç fena değil. Biraz çalışsan olur bence.”

“Ne olur?”

“Karga... Ya da bilmiyorum, belki saksığan falan.” Bunun üzerine bir kez daha uzun uzun gıkladı. Çatlak sesi odada bir süre çınladı. Ardından derin derin içini çekti. “Yeni tanıştığımız birine budala dememeliyiz,” dedi sonunda. “Belki merhaba diyebiliriz.”

“Merhaba!” dedi Nisa biraz utanarak. Karganın haklı olduğunu biliyordu. Söylediği şarkının ne kadar zevksiz olduğunu birden fark etmişti. “Benim adım Nisa,” diye devam etti.

“Bendeniz de Roko!” dedi karga. “Sibirya’dan Ekvator’a Kuzey Yarımküre’nin gelmiş geçmiş en zeki, en soylu, en kara kargası!” Pencerenin önünde küçük bir reverans yaptı sonra. Koca kanatlarını açmış ve başını hafifçe öne eğmişti.

“Hâlâ rüyada mıyım?” diye sordu Nisa gözlerini ovuşturarak.

“Bilmem. Öyle misin?” dedi Roko. Konuşma boyunca gözünü Nisa'nın elindeki çörekten pek ayırmamıştı.

“Bir kargayla konuşuyorum,” dedi Nisa düşünceli düşünceli.

“Herhangi bir karga değil,” diye düzeltti Roko. “Sibirya'dan Ekvator'a...”

“Evet evet, biliyorum,” dedi Nisa. Bu karga düpedüz gevezenin biriydi.

“Rüyada olup olmadığını anlamanın bir yolu var,” diye devam etti karga. “Duyularını kullanmayı deneyebilirsin. Örneğin şu çöreği ele alalım.” Cılız bacakları üzerinde gerilmiş, çöreğe doğru hafifçe uzanmıştı. “Hmmm, mis gibi kokuyor. Eminim tadı da çok güzeldir. Ya dokusu, ya dokusu? Nasıl da kabarmış! Tam ağızda dağılacak türden.” Midesi guruldama ya başladığı için burada susmak zorunda kaldı.

Nisa pencereyi sonuna kadar açtı ve elindeki çörekten bir parça koparıp kargaya uzattı. Roko parçayı hop diye yutuverdi. Gagasını keyifle takırdattı bu sefer: “Seni bilmiyorum ama ben galiba rüyadayım, çocuk!” dedi.

“Sen rüyadaysan, ben de senin rüyanın içinde miyim yani?” diye sordu Nisa. Kafası iyice karışmıştı.